

Sy-li spęwał,
Pilnje dżęłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mójny
Lubosć ma;
Bóh pak swěrny
Přez spar měrny
Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje džělaš,
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh či khmana
Žiwność je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedźelske łopjeno

23 Budhſchinje

26. oktobra 1930

Baußen

Samowitý redaktor farat Wyrzacz w Woszczycach. — Cziłcz a nallad Esmolerjez Inihicziłczernie a Inihacnje, sap. dr. i wobm. 7. ruł. w Budyschinje
Wulhadza tożdu hobotu a płaczi sktworczeni 108 płołch pienjezłow

Na reformazisti bwojedżeń.

Lišt na Ef. 4, 22—28.

Nášči evangelišcy zyrkwiński z wódzerjo šu po šwjedzenju w Augsburgu, hdžež 400lětne wopomnjecže Augsburgšeho wěruwušnacža šwjeczachu, kónz junija w Nürnbergu wulki evangeliški zyrkwiński džeń wotměli, na kotrymž šu „w o š j e - w j e n j e“ do šjawnošcže dali, kotrež šo šapocžnje: „N ě m - ška reformazija je Boži škutt.“

W tutym wojewjenju ǰo tež na to pońasuje, ǰo ewangeliske zyrkwijske kóǰdeho pod křutnoścǰ Boǰeho kłowa staja, wot kóǰdeho sprawnego wojowanje pschecǰiwo wǰchemu kłemu ǰada-ja a wěrnǰu poboǰnoścǰ w luboǰcǰi k bratram křutkomnu widǰa. Teke tǰi wězǰ ǰu kłowne wězǰ w zyrkwi reformazije.

To šu tři wěŕy, kotrež tež naša džehnšnišča epistola wu-
 czi. Mnohe šu epistole, kotrež šo bjes wscheho kaž ša njedže-
 lu tač tež ša reŕformaziški šwjedžen hodža. Indženja šly-
 šachamny: „Prawy budže šwojeje wěry žiwŕ.“ Dženka naž
 khtutne japošchtokške šlowo na štaženje čžlowjeka, na jeho wo-
 jowanje se šlymi mozami a na jeho šbóžnošć w lubošći poša-
 ŕuje. Tač tež tale epistola dobre prawo ewangelškeje zyršwje
 a lutherškeje reŕformazije dopokašuje. Luther njeje w čžlow-
 škej šamomóžnošći abo sektěraškej čžemnošći wuštupič, ně,
 Bóh je pišes njeho šwój škutč dokonjač. Šo Bóh šam škut-
 čuje pišes čžlowjekow, to čžini žiwu zyrškej.

Bóg śrutkuje, so by se skażenia wumohł, so by k wojowa-
nju je śkym wuhotował a so by i luboścju napjelnik cźlowjeťa.
Hdziej Bóg zyrkej, Duchownych, wěřjazyńch takle wodźi a se

Swójimi bógskimi darami wobohaczi a pożylni, tam je prawa
zyrkej knjesowa w Jesużu Chrystużu.

Staženje dyrbi naštačž, naštanje žamo wot žo, hđžež moży pšchecziwo njemu nimaja, hđžež žadošcže cžeka ludži do nješboža a njeporjada dele wodža. Žadošcže žu jebate, lubja šbože a radošcž, pšchinježu pať hańbu, šchłodu a šrudobu, podrywaja wnjšišche a rjeńšche Bohu špodobne šbože, ša kotrymž cžłowška dušcha žedži. Ženo, hđžež šwjate a šhutne šłowo Rchrjstušowe šame abo pšches japošhtołow w žyrkwyach a šchulach ludži š cžemnošcže do šwětka woła, tam ludžo štrach najhóršchi, w kotrymž šteja, špošńawaju, tam šebi horžo žadaju štareho cžłowjeka pšchewinycž a šo noweho cžłowjeka wobłecacz, kiž je po Bošy štworjeny we wěrnej prawdošcži a šwjatošcži. Wucžba wo štaženju je jara šhutna, ale nušna wucžba. Šwět šo jeje boji. Dyrbi abo može šo Rnješowa žyrkej teho bojecž, hrěch hrěch mjenowacz a šžu šžu? Može-my pšchihladacz štaženju žněho luda? Chžemy nadžiti špušchecžicž na dohncže nad škym?

Bóh štutkuje, Bóh šam pomha, šo móžemy dohněč! Wón naž wuhotuje š wojowanju. To je čžežke, haj najčžežšche wojowanje, pšchi šotrnyž je hušto došč jeno mašo dohněča a wušpěča. Pšchewiń šo šam! Wo to šo tu jedna. Šdnž je šžu dale pšchińdžesh hacž š wěrnoscžu, hdnž š wěrnoscžu šamu ššlodu žnějesh, potom něššto řeka, na šwědomje pošłuchacž a twjerdže štacž pšchi wěrnoscži a šwěrnoscži. Tež hněw ma móž w naž a nad nami. Wojowacž wo měř dušche, wo Boži měř, to dawa krutošč šhodženja a šynłoscž wole. Še Bóh ša naž, ššto móže pšchecžiwo nam hncž!

Bóh štutkuje! Wón wutrobu i lubojsču napjelni, po kotrej naša mysl dže na bratrowstwo a jenojcz, na mēr a sprawnosč, na wodacze a šmilnosč. Niz hanicz abo na hanjerja pošluchacz, šhtož je runje tač šle, ale dobre rěčecz a wišitko i lěpšchemu wobrocžicz, to dyrbi bratrška lubojsč dokonjecz. Niz kradnycz, jebacz, ale šwěru džělacz, kóždy ja šwój dom, to je žórko šboža, hđžež naše šbože šo je šbožom bližšeho derje šnježe, haj tež něšto nabywamy, šo móžemy potrebnemu pomhacz.

O zyrkej Knjeiowa, zyrkej lutherška, šo chyzł wišehomóznny Bóh tebi pomhacz, lud i šbóžnosčzi wodžicz!

Móz naša dobnycz njemóže. Wěrmny do Božeje pomozny a hnady! Stejmy we wěrje! Stejmy i šwojej zyrtwi! Ke zyrtwi stejecz tež rěka i ludej stejecz.

W Knjeja ruzny šteju ja,
Chzu w njej stejecz kruzje.
Niz nješbože, niz wješkela
Mje wjedža druge pucze.
Šdnž wišitko šo by minylo,
Šhtož Božej' rufi džerži šo,
Tón budže wobštacz wěšče. Šamjen.

Mały Luthеровы katechismuš šašo w šafskich ludowych šchulach.

Džeń 2. oktobra je šafške ministerstwo wošjewiło wufas, kotrny šašo Mały katechismuš pšchijima do tnyh knihow, kotrež dyrbi te šchulste džěczy měcz, kotrež do nabožnych hodžinow šhodža. Wuczerjo maja šo wo to poštaracz, šo šo Katechismuš do inventara rjadownjow pšchewojmje. Našpomnjeńny wufas mjenuje šdobom 71 šchpruchow, 25 šerlušchow, 25 šchoralnych melodijow a 5 ludowych šerlušchow, kotrež maja te džěczy wufnyč a šebi pšchijwojicz, kotrež do nabožneho roswucžowanja šhodža. Wufas šdobom wupraji, šo je to mjenowane to, šhtož dyrbi na kóždy pad šo džěczom pošlicžecz, šo pač njeje žana mješa ščehnjena, tež druge wažne kručhi Mašeho katechisma w nabožnym roswucžowanju wužiwacz. Šchulskim radam je poručene, na to šedžbowacz, šo šo šchulšte plann w prawym cžažu po tutym wufasu wudošpońja a šo šo w roswucžowanju wišchudžom na njón džiwa.

Cžitarjo a cžitarški našeho šopjeńka witaja tole žyle wěšče i radošču. Woni tola wědža, šhto cžlowjekeje je Bože šlowo, šchpruch a šerlušch i šlowy nawufnjenny a do wutrobny jašchčěpjenny. Tuž njech tutón pošup — abo móžesh tež i wěšnym prawom prajicz: tuto wróčenje i štaremu — wuštutkuje dobreho wjele mjes našimi džěczimi a w nič a tač ša našch žyly lud a jeho žiwjenje!

Člowjek - wědomnosč - šamosnicženje.

A tač tam i ranju, tač cžinja šo runje nětkle žyle špodziwne namańki i wječoru w Amerizy, w šarym krajy Inka-ludži abo tež Mana-ludži. Tam wurrywaja twary, temple, pošladny, kotrež šwědcža wo wulkej wědomnosčzi a kulturje tam, hđžež nětkle lěštotki dołho žyle jednore, njewucžene ludny šydlachu. Šhto je tu i pšchicžinu?

A tomu to šlecze, šhtož nam tutej dwě pošajzy rosjašnja. Šče drje wišitzy šknyšeli wo šhubjennym džěle šemje „Atlantis“, kotrny je něhdy w dawnym cžažu tam kraj z cžlowjekami wobnydleny był, hđžež šo nětkle Atlantiške morjo žołmi. Mamy wišelate štarodawne powěšče, kotrež šu nam wufhowane, wošebje po wokołopucžu pšches Egiptowštu. A nama-

ńki w Afrizy, Europje, Afrikej, Amerizy a šamo Awštrališkej šwědcža wo tym, šo „Atlantis“ njeje rjana džiwna bajka, ale šo bē „Atlantis“ abo tač hewaf tutón kraj rěkač, kraj, w kotrymž lud bydleše, kotrny bē wnyšoki ššhodženč kulturny a i tym wucženosčje a wědomnosčje dozpicł. Drobnišeho a wišicžazeho wo tym tu podacz, njeje nětkle móžno; my pač nimamy i wjele druhimi žaneho dwěla na tym, šo je ras tutón nětkle podnurjenny kraj tu był a šo je tutón lud žiwny był a šnježik. A tehodla tež nimamy dwěla na tym, šhtož šo nam powjeda wo jeho šnicženju. Wón chyzšche, cžim wnyšiche pošupowaiše, šam i šnješom bycz, chyzšche šebi šam Bóh bycz, šacžišny wěrneho Boha — a šacžišny, šniczi šo šam.

Botajkim štare našhonjenje cžlowjekow je, šo cžlowjek šam je šwojeje mozy a mudrošče ničšo njeje a šo šo šam šhlošta, jeli šo to tola mēni a po tym cžini. Ale šnadž runje tehodla to rad šabnywa a tač tež w našchej dobje, kotraž je we pošlednich lětdžekatkach cžlowjekeje telko pošupa pšchinješla. Njeje jenož i našhonjenja jenotliweho cžlowjeka a tež niz jenotliweho luda prajene, ale i našhonjenja cžlowještwa dozyla, hđny šo praji: Bóh njeda cžlowjekeje šhtomny hacž do njebja rošč, abo šo nješkmešch ša hwešdami pšchimacz.

A je to, šhtož Biblija w 1. Móji. 6., 7. a 8. powjeda šhto druge? Še šnadž tehdy tamny „Atlantis-kraj“ podnurjenny woštač?

A wišcho to pomina cžlowjeka, šo njeby jašlepjenny je šwojimi pošupami jenož ša tym štač, šebi wišitko podcžišnycz, ale šo by i kóždym pošupom tež pošupik w mudroščzi šnježenja a wobšnježenja wišchch dobnychow. Ša prawa mudrošč je pač jenož ta, kotraž i Božeje mudroščje cžerpa.

Mny cžlowjekajo nješšmy jenož i tymi podeńženjemi našeho cžaža, ale tež i tymi, kotrež nam hroža, pominani tu bycz šwajani we wěrnej mudroščzi, we wěrje i Bohom, šiz wišehomóznny štworiczel a šđeržer njebješow a šemje a tač tež cžlowjekow. W tutej mudroščzi budže šebi twaricz a twaricz cžlowjek šbožowne a šbóžne žiwjenje.

Džeń 31. oktobra.

Džeń 31. oktobra dopomina naž kóžde lěto šnowa na tamne wulke a wažne podeńženja pšched wjazny hacž 400 lětami a wón pomina naž w našchim cžažu, kotrny tute wobnowjenja a tute šnowa natwarjenje pyta, šo bychmy tole pytali najprjedy w tym, šhtož našcheje dušche, našcheje wěry, našcheje pobožnosčje je. Tu móžemy my tajke wobnowjenje a šnowanatwarjenje dokonjecz, dozpicz. W šwonkowym šo nam to pšchezo hišchče šchladčicz nočže. Tu pač šo nam to šchladčizi, jenož šo my to chžemy. Šdnž my to budžemy chžycz a hđny to budžemy dokonjecz, budžemy tež derje pšchihotowani, to šwonkowne dokonjecz tač, tač to nam šbožo.

Tuž šwjeczimy tač še štkom reformaziški šwjedžen tu-toho lěta a našeho cžaža.

Š Rusfeje.

Wojoowanje pšhecžiwu Bohu njeje pšchestač, dže dale. Nowiny to tež šjawnje wušawaja. Wjazny a wjazny Božich domow šo šawreja. Duchownych wišchch wěrnuwšnacžow pšchecžehaja, jimaja, tež šatšeleja. Šewaf bē jutrowny a hodowny cžaž wošebje tón, kotrny nješchecželojo ša nowe nadbēhi pšhecžiwu nabožinje a Bohu wužichu; lěška šu šebi tež Židowške nowe lěto ša to wušwolili a pšhecžiwu šynagogam a rabbinam šatrocžili.

Runje tak dže wojowanie pšhecziwo hwojbie a hwojbne-
mu žiwjenju a kaženje džeczi a młodžiny dale. Tak bu šjawnie
napominanje džeczi wošjewjene, šo bychu šo pšhecziwo hwoj-
bie a pšhecziwo nabožinje wobarali a šo jimaj špjeczowali.
Žena nowina radošcziwa šapižuje, šo šo tuta propaganda we
delnych rjadownjach wješnnych škulow bóle a bóle roššerja.

Wulka kathedrala Šjaakowa w Leningradže bu do bjes-
bóžneho mušjeja pšhetworjena. Š hłowneho wołtarja poša-
šuja šilmu, kotrež pšhecziwo nabožinje šhcžuwaja.

Šhto š tomu a druhemu prajimy? Nicžo dale a nicžo
druhe hacž šhtož dawno hižo prajene: Njemolcže šo, Bóh šo
njeda ša šmėch mėcz!

Še šollefcže na reformaziškim šwjedženju — indiška bajka.

Nan džėšhe je šwojimi pjecziimi šynami š templej, šo
by šo modlił. Dužy po puczu šwoje bójštwo prošyšhe, šo by
jemu wošjewiło, tak wo wutrobny šynow šteji, š njeby wo ža-
nym něšhto wopacžneho mnyšlił. Na to kóždemu pienjes
pšhepoda, kotryž běšhe prjedy š kšizžikom wošnamjenil, šo
by jón šažo špójnał a jim kašašhe, jón do woporneho kašhczi-
ka položicž. — Prėni pienjes šapoloži a šebi pšhi tym mnyšli,
tak je tola wobcžežne, pšhezo dawacž dnyrbjecž a šhto by šebi
wšhitko ša tutón pienjes šupicž mohł. Žako nan pienjes šažo
wohlada, běšhe šo želešo šcžiniło, tak twjerde takž šynowa
wutroba. — Druhi pienjes lohtomnyšlly, bjesdžatny a nje-
czucžiwny šapoloži. „Šhto mi to pomha, hacž jón mam abo
niž“, tak džėšhe. A tutón pienjes šo do czerškeho blacha pšhe-
wobroczi. — Tšeczi wofoło šebje hlada, jako š wopornemu
kašhcziškej pšhitupi, hacž drje tež pšhitomni wšhitny jeho

„wopor“ widža, potom pienjes š kšincžatym praštotom do
kašhcziška padnyčž da. To kšincžeshe takž cžežke što, běšhe pač
njeprawe a wopacžne. — Šhtwórtny džėšhe: „Kšudnyč, kotšiz
tónle pienjes doštanu, je mi žel; radny dawam, šhtož mam;
šhkoda, šo njeje wjažy.“ — Š tutoho pienješa bu prawe,
dobre šlēboro. — Pjaty pač šhutnje džėšhe: „Tomu Bohu,
kiž je š tomu cžinił, šhtož šym, moju wutrobu a wšhitko,
šhtož mam, šlušha. Šchže-li tutón wopor wote mnje mėcz,
potom jón radny jemu pšhinježu w džatownej lubošczi š nje-
mu.“ Tuž bu š tutoho pienješa bššhcžate, šwėczate što.

Mny šwjecžimny reformaziški šwjedžen a šo wšheho toho
dopomnimy, šhto je tón Kšjes pšhes tutón škutk wobnowje-
nja kšhešcžijanškeje žyrkwe nad nami cžinił, a šmėmy šhwa-
licž: „Tón Kšjes je wulku wėž nad nami cžinił, toho šo
šradujmy.“

Mny pšhejemny, šo bychu šo wšhitny ewangelizy lutheršy
na reformaziškim šwjedženju, hdyž šo šažo šollefka šbėra ša
Gustav-Adolfske towarštwo a jeho wažne, žohnowanja pošne
džėlo mjes wėrybratrami w rošproščenju, šo šhtwórtemu a
pjatemu šynej runali. Nichtó njednyrbjał dla wjele šbėranja
škoržicž. Wono je šnamjo žiwjenja. Mowwi njeprošha. Ži-
wjenje tu je, hłód a lačžnošcž tu je, a to je Bóh tón Kšjes
wubėdžil. Tuž pomhaj kóždy po tym, šhtož je jemu Bóh dał.
Tón budže jemu tež žohnowacž. R=a.

Žyrkej a štat.

— Katolška žyrkej a nazionalsozialistjo. Kač dorašnje je
katolška žyrkej pšhecziwo nazionalsozialistam wšstupowala,
wo tym pižachmy něšhto 19. oktobra. Šo budžeja šo na-

Konfordanza

6 š notnych šerbskich špėwatškich.

Nėtk šnicžene bu pšhibójštwo	68,	4
Tak lud, kiž bė we póhanštwje	68,	9
O Kšježe, Boži Šsyno ty	68,	10
Ša njewjedžał, hdyž š hubještwom	70,	2
Potom budu pšhefražnjenn	72,	12
Daj, šo bychmy wopłakali	73,	8
Kiž wėrny Bóh a cžlowjek šy	75,	2
Daj, šo bych cžinił ludžom	76,	7
Ša šbitny bėch a šranjenn	79,	5
Ša ša tebe bėch pošlatny	79,	6
Ša jatny bėch a šwjašann	79,	7
Kač šrudne hodyžny to bėchu	81,	2
Bóh chžyšhe, šo by cžėrpil ša mnje	81,	3
Twój šym ja nětk a herba Boži	81,	4
Mje dnyrbjeshe Bóh šhłostacž	82,	5
Ša š teho wufnyčž budu	82,	12
Ač, ty bėšhe šaplumann	85,	2
Šranjenn ty wšhitkón bėšhe	85,	3
Kšryšhcže, jehnjo Bože	89,	2, 3
O jehnjo Bože, šhwalmy cže	97,	3
Kiž šo tudny š Bohom šejšhadžamy	94,	4
Ša bološcže, kiž wjał šy na šo	95,	5
Šlaj, Šsyn Boži najlubšhi	96,	2
Ty by dnyrbjał we heli	96,	3
Mój Ješuž budže pohrjebann	98,	4
Wot nohow š hłowje bėch ja pošny škóšcžow	100,	6
Nječ mroki bėda wołaja	102,	4

Tak Boži Šsyn, Kšjes šhwalobny	102,	6
A truba Božoh' jandžela	102,	12
Ač, dušha, tak by wurjež mohła	104,	6
Daj, šo bych trošhtnje widžał	106,	10
Daj, šo bych twoje cžėrpjenje	107,	5
Tam bu wón pšheradženn	109,	4
Na to bu wuwjedženn	109,	5
Tuž špožčž, šo bych ja džatownje	110,	4
Škóž lubošny to bėšhe	111,	2
O wėczna móž! Bóh je twój Wótž	112,	6
Ša woda, kotraž bėžėšhe	114,	2
Pšhibitej cži bėšhtej nošy	117,	5
Š Jesužom bycž žiwi chžemny	118,	4
Našch Kšjes bė pohrjebann	119,	2
We wėrje jow šo hšhcže bėdžu	120,	5
Cžėscž Bohu Wótzej šmilnemu	122,	5
Ša bóršy štanu wješėny	123,	5
Šlaj, žiwy Kšryštuž š bitwy dže	124,	3
Kšjes Kšryštuž bėšhe morjenn	124,	5
Šaj, jutrow dar tak bohatty	124,	7
Kšjes Ješuž Kšryštuž, Boži Šsyn	129,	3
Budž Bohu Wótzej našchemu	132,	3
Mny šmy Bože džeczi	134,	8
Wón je kražny w bitwje pošyl	138,	2
Dženš Božich pošłow šrudoba	139,	5
Wón, kiž bėšhe šacžijnjenn	140,	2
Budž, o dušha, šwješelena	140,	3
Šsyno Boži, Ješom Kšryšhcže	141,	6
Kiž do šmjercže bėšhe datny	142,	3

zionalizacja to wóbaracz, bė wěšte. A woni to tež cžinja, poľajujo — a to i poľnym prawom! — na to, ſo je katolſka zyrkej tola piſhecziwo ſozialdemokratam, kotraž je, kaſ je ſnate, piſhecziwo zyrkwi, tať tolerantna a ſnjeſliwa, haj ka- mo piſhecziwo kommuniſtam, kotſiž hiſhcze ke katolſkej zyrk- wi piſhiſluſheja. Woni tež praja, ſo jich program ničžo ni- ma, iſhtož by katolſku zyrkej nětať raniko; woni tež wotpoľa- ſuja poroť, kotryž je jim zentrum we wóľbnym wojowanju cžiniť, mienujuž ſo ſu „neuhaidniſche Wotanspartei“. So pať woni piſhecziwo zentrumej džeja a ſteja, to woni piſhidadža, woľebje ſu piſhecziwo tomu, ſo zyrkej wóľbne wojowanje podpjera. Sdobom poľajuja nazionalizacija to na to, ſo je wjele katolſkich męſchnikow nazionalizacija to ſmęhlenja a ſo je druhi nęmſti biſkop męſchnikam ſwojeje diezeſy piſhewo- ſtajiť, kať maja ſo piſhecziwo nazionalizacija to ſadzeržecz. — Tež w nęmſtim ſejmie ſu ſo nazionalizacija to i tutym wuſtupjenjom Mohucziſkeho biſkopa ſabęrali.

— **Bruſta zyrkej.** Kať „Amtlicher Preuſ. Preſſedienſt“ woľjewja, je pruiſke miniſterium 10. oktobra wo wučinjenjach mjes ſtatom a zyrkwju jednať. Macziť ſa nowe wučinjenje ſo zyrkwi bórny poľczele. — Hať je ſo to ſtaťo, njeje ſnate. Ale i tym njeje wěž hotowa, doľež wo wažnych dnęľach hi- ſhcze i žanemu dojednaniu njedóndžechu.

Wſchelaťe i bliſta a daľoťa.

— **Moľaczi.** W ſchpikaľach, w tutej pod Byczinom ſo wuſchęſtręwazej do Moľaczi ſaſarowanej wjeľy, ſwjećęſhe ſandženu ſobotu 18. oktobra najſtarſha woľoba Moľaczičan- ſkeje woľadny i. wumjenkať Jan Muť ſwoje 94. narodnin. Piſhiwuſni a piſhecziwo jeho i piſhecziwo ſtrowjachu a i da-

rami ſwjećęľichu. Bóh tón Knjes bė jemu ſpoľcziť, ſo moľęſhe tutón žadny džen cžiny a ſtrowy ſwjećęziť, njech bė tež we ſandženym ľęcže ſhorowaty pobnyť. Tež naſhe ſopjenko piſheje jemu wjele ſboža a praji nutrinje: „Pomhaj Bóh Wam we 95. ľęcže žiwjenja a wobradž Wam rjany žohnowany wjećor žiwjenja!“ — Nětkole ſo wjele piſhe, ſo je tu a tam męſtno abo krajina, kotraž woľebje hoji a ma cžlowjekow we wy- ſotich ľętach. Nam ſo ſda, ſo do tutnych tež krajina Moľaczi- cžanſkeje woľadny ſluſha. Njech tež 1929 tſi woľobny wumrę- chu, kotſiž bęchu 83, 85, 88 ľęť ſtare, mamy tu tola hiſhcze 7 woľobow, kotrež ſu ſtarſhe hať 80 ľęť; mjes nimi je naj- ſtarſhi i. Jan Muť, kiť je nětko w 95. ľęcže. Jemu bliſko je bywſhi doľholętny ſhębętať i. Korla ſeľa, wumjenkať we Truľezach, kotryž budže, jeli Bóh jemu to ſpoľcziť, 18. jan. 1931 ſwoje 93. narodnin ſwjećęziť.

— **Lubija.** Knjes ſuperintendent Franke-Lubijiťi bu do Plawna powoľany, ſo by tam ſaſtojniſtwo pręnjeho ſararja a ſuperintendenty ſaſtawať; tuta eforija je po duſchach jun- fróć wjeľſha hať Lubijiťa. K. ſuperintendent Franke je tuto powoľanje piſhiľať a hiťo njedželu 1. adwentu tam ſwo- je nowe ſaſtojniſtwo naſtupi. Męſto Lubij kať eforija wob- žarujetej jara, ſo ſwojeho pręnjeho ſuperintendentu hiťo tať bórny ſaťo ſhubitej, a Eserbja Lubijiťkeje eforije ſu w tutym wobžarowanju i zylej eforiju piſhesjene. Móžachmy ſo tola haťle w poľlednim cžahu ſnowa piſheľwędcziť, ſo ma i. ſuperintendent Franke wutrobu a ſroſumjenje ſa Eserbſtwo a jich woľebite naležnoſće. My piſhejemy jemu do noweho ſaſtojniſtwa Bóže bohate žohnowanie.

Wiſtowanie: K. w K. ſa 20. po ſwj. Tr. — K. we W. ſa 21. po ſwj. Tr.

Bohu i cžęſci ſawęſkajče	144,	3	So b y ſwęcziťo tym	180,	12
Budž ty naſch ſchit a hrodziſheťo	147,	5	Cžęſć b u d ž B o h u Wótzu	180,	13
Cžęſć, ſhwalba, džať b u d ž Khręſtuſej	153,	8	Jaťo wón b yť wot ſpoľzatka	180,	14
A cžęſć b u d ž ſwjatej Trojizy	153,	9	Cžęſć b u d ž B o h u Wótzu	181,	9
Šdžeť ſo něhdy b ě d ž iť b ě	154,	2	Jaťo wón je b yť wot ſpoľzatka	181,	10
Bóſke ſwęcťo wiſhittich węrijazy	156,	3	Tam B o h a wohladuja	182,	2
Duch B o ž i roſom podawa	158,	5	Tuť wjeľelmy ſo i B o h a	182,	4
Wiſhem B o ž i m ſrudnym Jeſuſa	160,	4	Naſch B ó h je Knjes	183,	2
Lud B o ž i w ſwjatej luboſći	160,	5	My darow B o ž e j' dobroty	183,	4
Budž, hdyž moje cžęľo ſhori	162,	10	Wón b o h a t y je jara	185,	2
Póť, B o ž o i troſhtom ke mni	163,	7	Něť b r ó ž n je poľne mamy,	185,	3
Ad, piſheľrať dale b ó ľ e ſo	164,	9	Džať, B o ž o, twojej hnadže	185,	4
Włud i njewęru tu roſće	165,	3	Bóh Knjes, kiť węnoſć lubuje	188,	2
My wiſhity B o ž e řudny	165,	6	Něť B o ž e řłowo i noweho	188,	7
Ty i darami řy b o h a t y	168,	4	Budž B o h u džať, ſo njepſhida	189,	3
Budž cžęſć a ſhwalba Wótzewi	168,	7	Bóh wiđzi, kať ſo ſpjeczija	192,	2
Będžicť my ſo ſhutnje chzemny	172,	5	Šdny b j e ſ b ó ž n i řo roſľobja	192,	4
Budž ſhwaleny Bóh Knjes	175,	2, 3, 4	Eſyn B o ž i je nam i węcžnom' ſbožu	193,	2
Cže, B o ž o Wótče ſhwalimny	176,	2	Tať B o ž a zyrkej ſaľožena	193,	5
Cže B o ž i Eſyno, ſhwalimny	176,	3	Tuť w templu B o ž i m ſaſpęwajče	193,	6
O wulka luboſć wot B o h a	178,	2	Šhtoť pať w b ľ u d ž e woſtanje	194,	6
Ad, b u d ž c ž e jaťo jandželjo	178,	3	Bóh chnyť ſu wucžbu wutopacz	197,	3
Tať hiſhcze B ó h něť pomha nam	179,	10	Tuť praji B ó h : Ja ſtanęcz chzu	197,	4
Cže ſa to, B o ž o, ſhwalimny	179,	11	To B ó h chnyť cžiſte ſaťhowacz	197,	6
So b y nať wumohť	180,	4	Ad, b u d ž ty nam, o Khręſhcze	199,	5
So b y řmilnoſć wopokať	180,	5	Wiſhem poľať, ſo naſch B ó h ty řy	202,	5
So b y ch m y wumóženi	180,	7	Bęhacz chęſch, Zionje	203,	3
A ty džęczatko b u d ž e řch proſeta B o h a	180,	9	Šładaj tu, Zionje, ty na B o h a	203,	5
Piſhes wutrobnu řmilnoſć naſheho B o h a	180,	11	To móľčke drje je b y d ľ e n c ž ľ o	205,	3